

Πρόεδρος: Β. Μποτόπουλος, Πρόεδρος Σ.τ.Ε.

Εισηγητής: Φ. Στεργιόπουλος, Σύμβ. Επικρ.

Δικηγόροι: Ευ. Βολουδάκης, Φ. Σπυρόπουλος.

7. Επειδή, και στο σύγχρονο δημοκρατικό κοινοβουλευτικό πολίτευμα της Προεδρευόμενης Κοινοβουλευτικής Δημοκρατίας, που θεσπίζεται με το άρθρο 1 του Συντάγματος, οι επικεφαλής των κομμάτων (τα οποία έχουν αναχθεί σε συνταγματικό θεσμό με το μνημονευμένο άρθρο 29 του Συντάγματος), πρόεδροι ή αρχηγοί τους, έχουν λειτουργικά, ρόλο προέχοντα. Ο προέχων αυτός ρόλος των προέδρων ή αρχηγών των κομμάτων αποτυπώνεται και στο Σύνταγμα προκειμένου για κόμματα που έχουν εκπροσώπηση στη Βουλή. Έτσι, στην § 2 του άρθρου 37 του Συντάγματος ορίζεται ότι: "πρωθυπουργός διορίζεται ο αρχηγός του κόμματος, το οποίο διαθέτει στη Βουλή την απόλυτη πλειοψηφία των εδρών", και ότι: "ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας παρέχει στον αρχηγό του κόμματος που διαθέτει τη σχετική πλειοψηφία διερευνητική εντολή", στην § 3 του ίδιου άρθρου ορίζεται ότι, υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου αυτού, η διερευνητική εντολή δίδεται στον αρχηγό του δεύτερου και, αν δεν τελεσφορήσει, στον αρχηγό του τρίτου σε κοινοβουλευτική δύναμη κόμματος, και στην § 4 του ίδιου άρθρου τίθενται κανόνες για την περίπτωση που το κόμμα που είναι αποδέκτης εντολής σχηματισμού Κυβέρνησης ή διερευνητικής εντολής δεν έχει αρχηγό ή εκπρόσωπο ή ο αρχηγός ή ο εκπρόσωπος του δεν έχει εκλεγεί βουλευτής. Επίσης, στην § 4 του άρθρου 73 του Συντάγματος δίδεται μόνο στον αρχηγό του κόμματος ή τον εκπρόσωπο ομάδας, κατ' εξαίρεση από τους λοιπούς βουλευτές, η δυνατότητα να υποβάλει ορισμένες τροπολογίες ή προσθήκες σε σχέδια νόμου που είναι υπό ψήφιση στη Βουλή και αφορούν ορισμένα θέματα, που ορίζονται στη διάταξη αυτή. Τέλος, με το άρθρο 76 § 4 του Συντάγματος προβλέπεται, η συμμετοχή στην "περιορισμένη συζήτηση" κατεπείγοντος νομοσχεδίου ή πρότασης νόμου, εκτός από τους οικείους εισηγητές, του Πρωθυπουργού ή του αρμόδιου υπουργού, των αρχηγών των κομμάτων της Βουλής και ανά ενός εκπροσώπου τους.

8. Επειδή, στην τελευταία περίοδο της § 4 του άρθρου 34 του μνημονευμένου π.δ. 92/ 1994 ορίζεται ότι: "Στη δήλωση οι υποψήφιοι αναγράφονται κατ' αλφαβητική σειρά επωνύμου, με εξαίρεση το όνομα του αρχηγού ή προέδρου του κόμματος ή του συνασπισμού κομμάτων, το οποίο προτάσσεται", στις δε §§ 7 και 8 του άρθρου 65 του ίδιου π.δ. 92/1994 ορίζεται μεταξύ άλλων, ότι: "Ο εκλογέας μπορεί να εκφράσει την προτίμηση του υπέρ υποψηφίων, σημειώνοντας σταυρό παραπλεύρως του ονόματος τους στο ψηφοδέλτιο του συνδυασμού" (§ 7) και ότι "όσοι έχουν διατελέσει πρωθυπουργοί σε κυβέρνηση που έτυχε ψήφου εμπιστοσύνης της Βουλής και έχουν εκλεγεί βουλευτές καθώς και ο αρχηγός ή ο πρόεδρος αυτοτελούς κόμματος ή, αν πρόκειται για συνασπισμό κομμάτων, ο αρχηγός του συνασπισμού θεωρούνται ότι λαμβάνουν σταυρούς προτίμησης το σύνολο των έγκυρων ψηφοδελτίων του συνδυασμού στο ψηφοδέλτιο του οποίου περιλαμβάνονται" (§ 8). Οι πιο πάνω ρυθμίσεις, της § 8 του κωδ. διατάγματος, καθόσον αφορούν την ενδιαφέρουσα εν προκειμένω περίπτωση του αρχηγού κόμματος, δεν αντίκεινται στο Σύνταγμα, και ειδικότερα: α) στην αρχή της ισοδυναμίας της ψήφου β) προς τη θέληση του εκλογικού Σώματος γ) προς την ισονομία και δ) προς την ίση συμμετοχή των

πολιτών στην πολιτική, κοινωνική και οικονομική ζωή της Χώρας, ούτε στα άρθρα 54 § 3, 51 § § 1 και 2 και 4 § 7 του Συντάγματος, όπως αβασίμως υποστηρίζεται με την κρινόμενη ένσταση. Οι μνημονευμένες ρυθμίσεις είναι συνταγματικές ενόψει αφενός του προέχοντος ρόλου του αρχηγού ή προέδρου των κομμάτων, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, αφετέρου δε γιατί οι ψηφοφόροι, επιλέγοντας να ψηφίσουν τον συγκεκριμένο συνδυασμό του συγκεκριμένου κόμματος στον οποίο περιλαμβάνοντο ορισμένα πρόσωπα, με τον πρόεδρο του κόμματος επικεφαλής, και εν γνώσει τους ότι τα ψηφοδέλτια αυτά θεωρούνται ότι είναι και σταυροί προτίμησης προς τον προτασόμενο σ' αυτά πρόεδρο ή αρχηγό του κόμματος, ψηφίζουν με τους γνωστούς σ' αυτούς πιο πάνω όρους το ψηφοδέλτιο αυτό στο σύνολο του.

9. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 32 § 2 του π.δ. 92/94 ορίζεται ότι: "Κανείς δεν μπορεί να υποβάλει ή ν' αποδεχτεί υποψηφιότητα που προτείνεται από εκλογείς σε περισσότερες από μία εκλογικές περιφέρειες. Κατ' εξαίρεση έχει δικαίωμα να υποβάλει ή να αποδεχθεί υποψηφιότητα σε δύο εκλογικές περιφέρειες ο αρχηγός ή πρόεδρος κόμματος ή συνασπισμού κομμάτων" και στο άρθρο 34 § 3 αυτού ορίζεται ότι: "Κανείς δεν μπορεί να μετέχει σε περισσότερους από ένα συνδυασμούς. Κατ' εξαίρεση ο αρχηγός κόμματος ή συνασπισμού κομμάτων μπορεί να μετέχει στους συνδυασμούς του κόμματος ή του συνασπισμού του οποίου ηγείται σε δύο εκλογικές περιφέρειες, στις οποίες έχει ανακηρυχθεί υποψήφιος". Για τους ίδιους λόγους που αναπτύχθηκαν στην προηγούμενη σκέψη, δηλαδή λόγω της προεχούσης θέσης που έχει λειτουργικά στο κοινοβουλευτικό πολίτευμα ο πρόεδρος ή αρχηγός κόμματος και της από μέρους του εκλογέα επιλογής του ψηφοδελτίου, όπως έχει τούτο καταρτισθεί, δεν αντίκεινται στο Σύνταγμα οι διατάξεις των πιο πάνω άρθρων 32 § 2, περίοδος δεύτερη, και 34 § 3, περίοδος δεύτερη, με τις οποίες επιτρέπεται η υποβολή υποψηφιότητας από τον πρόεδρο ή αρχηγό κόμματος σε δύο εκλογικές περιφέρειες, με τους συνδυασμούς του κόμματος του οποίου ηγείται, (κατ' εξαίρεση του κανόνα που θεσπίζεται με την πρώτη περίοδο των ίδιων διατάξεων, κατά τον οποίο επιτρέπεται η υποβολή υποψηφιότητας σε μία μόνο εκλογική περιφέρεια και η συμμετοχή σε ένα μόνο συνδυασμό). Με τις διατάξεις αυτές εκτός άλλων, διευκολύνεται η είσοδος των προέδρων ή αρχηγών των μικρότερων κομμάτων στη Βουλή, και παρέχεται η δυνατότητα, ιδίως στους αρχηγούς των μεγαλύτερων κομμάτων, να διαδηλώσουν με την υποψηφιότητα τους σε ορισμένες περιφέρειες την ιδιαίτερη σημασία ή και προσοχή την οποία τα κόμματα των οποίων ηγούνται αποδίδουν στις περιφέρειες αυτές. Με την κρινόμενη ένσταση προβάλλεται ότι οι πιο πάνω διατάξεις παραβιάζουν το άρθρ. 54 § 3 του Συντάγματος και ειδικότερα υποστηρίζονται τα ακόλουθα: α) ότι ο αρχηγός του κόμματος τίθεται υπεράνω της θέλησης του εκλογικού σώματος στην εκλογική περιφέρεια στην οποία τελικώς επιλέγει να είναι βουλευτής, εκτοπίζοντας τον πράγματι εκλεγμένο σ' αυτή- β) ότι παραβιάζεται η αξιοπρέπεια του ανθρώπου, γιατί ο υποψήφιος βουλευτής, ο περαιτέρω εκλεγμένος, τίθεται υπό την εξάρτηση της θέλησης του αρχηγού του κόμματος, με την προσδοκία να παραμείνει βουλευτής- γ) ότι επηρεάζεται η κατά συνείδηση απεριόριστη ανεξαρτησία γνώμης και ψήφου του βουλευτή ο οποίος διατηρήθηκε, λόγω επιλογής, από τον αρχηγό του κόμματος, της βουλευτικής έδρας της ετέρας από τις δύο εκλογικές περιφέρειες, γιατί ο βουλευτής αυτός αισθάνεται υποχρέωση προς τον αρχηγό και δ) ότι η πιο πάνω ευχέρεια του αρχηγού του κόμματος "άγει σε κατάχρηση δικαιώματος, εκ μέρους του αρχηγού, κατά το μέτρο του ύψους της ψυχής του, τόσο δια της επιλογής της βουλευτικής έδρας, αποστερουμένης από τον πράγματι εκλεγμένο βουλευτή, όσο και δια της μη αποστερήσεως της έδρας από τον έτερο εκλεγμένο βουλευτή, κατά τις συμπάθειες ή μη του αρχηγού" και ότι "η περίπτωση αυτή έχει, δυστυχώς, αναχθεί σε δίδαγμα της κοινής πείρας". Ο πιο πάνω

ισχυρισμός περί παραβίασεως του άρθρου 54 § 3 του Συντάγματος και τα σχετικώς προβαλλόμενα από τον ενιστάμενο πιο πάνω επιχειρήματα είναι αβάσιμα ενόψει όσων είχαν εκτεθεί στη σκέψη 8, δοθέντος δε και ότι το γεγονός ότι δεν αποκλείεται να μη γίνει καλή χρήση ορισμένης διάταξης νόμου, δεν επάγεται την αντισυνταγματικότητα αυτής.

10. Επειδή, για την εφαρμογή των διατάξεων που αναφέρθηκαν σε προηγούμενες σκέψεις, δηλαδή για να παραμείνει έγκυρη η ανακήρυξη του προέδρου ή αρχηγού κόμματος ως υποψηφίου σε δύο εκλογικές περιφέρειες και περαιτέρω, για την εκλογή του με τον υπολογισμό (κατά την μνημονευμένη § 8 του άρθρου 65 του π.δ. 92/1994) ως σταυρών προτίμησης στο πρόσωπο του τού συνόλου των εγκύρων ψηφοδελτίων του οικείου συνδυασμού, πρέπει η ιδιότητα αυτή του προέδρου ή αρχηγού να διατηρείται κατά το χρόνο της ανακήρυξης των υποψηφίων (κατ' άρθ. 33 π.δ. 92/1994), όσο και κατά την ημέρα των εκλογών μέχρι του πέρατος της ψηφοφορίας. Η απώλεια της πιο πάνω ιδιότητας μετά το πέρας της ψηφοφορίας δεν επηρεάζει τη νομιμότητα της υποβολής υποψηφιότητας και της (ενδεχόμενης) εκλογής σε δύο εκλογικές περιφέρειες. Συνεπώς τα δύο Πολυμελή Πρωτοδικεία των αντίστοιχων εκλογικών περιφερειών εγκύτως ανακηρύσσουν επιτυχόντα (σε περίπτωση επιτυχίας) βουλευτή κατ' εφαρμογή της διάταξης της § 8 του άρθρου 65 του π.δ. 92/1994, τον πρόεδρο ή αρχηγό κόμματος κατά τα πιο πάνω χρονικά σημεία όπως, επίσης, έγκυρος παραμένει η ανακήρυξη, από το πιο πάνω δικαστήριο, ως υποψηφίου, του προσώπου που είχε την ιδιότητα αυτή (του προέδρου ή αρχηγού) κατά τα μνημονευμένα χρονικά σημεία.

11. Επειδή, όπως προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου ο καθ' ου, ως αρχηγός, του κόμματος της "ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ" ανακηρύχθηκε υποψήφιος στην Α' Εκλογική περιφέρεια Θεσσαλονίκης κατά τις εκλογές της 22.9.1996 με την απόφαση 23805/4.9.96 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, τέθηκε δε επικεφαλής του συνδυασμού του κόμματος αυτού στην πιο πάνω εκλογική περιφέρεια, όπως προκύπτει από την απόφαση του Αρείου Πάγου (Α' τμήματος) 1147/1996 (σελ. 101). Στην περιφέρεια αυτή το κόμμα της "Νέας Δημοκρατίας" έλαβε 5 έδρες και ο καθ' ου ανακηρύχθηκε βουλευτής με την προαναφερόμενη απόφαση 25423/30.9.1996 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης, αφού θεωρήθηκε ότι έλαβε ως σταυρούς προτίμησης το σύνολο των ψήφων υπέρ του κόμματος της "Νέας Δημοκρατίας" (117.671). Επίσης, ο καθ' ου ανακηρύχθηκε υποψήφιος στην εκλογική περιφέρεια του Νομού Έβρου με την απόφαση 166/4.9.1996 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Έβρου, τέθηκε επικεφαλής του συνδυασμού του κόμματος αυτού με την πιο πάνω ιδιότητα (σελ. 76 της απόφασης 1147/1996 του Αρείου Πάγου) και με την απόφαση 173/ 30.9.1996 του ίδιου Πρωτοδικείου ανακηρύχθηκε βουλευτής στην ίδια αυτή εκλογική περιφέρεια, όπου το κόμμα της "Νέας Δημοκρατίας" έλαβε 51.999 ψήφους και δύο έδρες. Όπως αναφέρεται στην κρινόμενη ένσταση "την 22.9.1996, περί ώραν 22.00, κατά τη διάρκεια ανακοινώσεως των εκλογικών αποτελεσμάτων της ημέρας εκείνης, ο Μ. Έβερτ Παραιτήθηκε από αρχηγός του κόμματος της "Νέας Δημοκρατίας", από δε έγγραφο, που προσκομίσθηκε νομίμως από τον καθ' ου προκύπτει ότι ο Μ. Έβερτ υπέβαλε εγγράφως στις 23.9.1996 στο Γενικό Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής ομάδας του κόμματος της "Νέας Δημοκρατίας" την παραίτηση του από την θέση του Προέδρου του κόμματος αυτού. Υπό τα δεδομένα αυτά, ο καθ' ου νομίμως είχε ανακηρυχθεί υποψήφιος βουλευτής στις προαναφερόμενες δύο εκλογικές περιφέρειες και νομίμως ανακηρύχθηκε επιτυχών βουλευτής και στις δύο πιο πάνω περιφέρειες, εφόσον, όπως δεν αμφισβητείται άλλωστε, είχε την ιδιότητα του Προέδρου του πιο πάνω κόμματος τόσο κατά την ανακήρυξη του ως υποψηφίου

στις πιο πάνω εκλογικές περιφέρειες, όσο και κατά την ημέρα των εκλογών, μέχρι του πέρατος της ψηφοφορίας (η οποία κατά το άρθρο 2 του π.δ. 306/1996 - ΦΕΚ 213/2.9.1996 άρχισε στις 07.23 ώρα της 22.9.1996 και έληξε την 19.22 ώρα της ίδιας ημέρας), όλα δε όσα αντίθετα προβάλλονται πρέπει, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν σε προηγούμενες σκέψεις, ν' απορριφθούν ως αβάσιμα.

12. Επειδή, στο άρθρο 93 § 5 του μνημονευμένου π.δ. 92/1994 ορίζεται ότι: "Ο αρχηγός ή πρόεδρος κόμματος ή συνασπισμού κομμάτων που μετέχει στους συνδυασμούς δύο εκλογικών περιφερειών, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 34, εφόσον εκλεγεί βουλευτής και στις δύο αυτές περιφέρειες οφείλει να δηλώσει στον Πρόεδρο της Βουλής σε ποια από τις περιφέρειες αυτές προτιμά την εκλογή του. Η δήλωση αυτή υποβάλλεται μέσα σε προθεσμία πέντε ημερών από την ανακήρυξη όλων των βουλευτών και των αναπληρωματικών αυτών και των δύο περιφερειών. Αν δεν υποβληθεί δήλωση μέσα στην προθεσμία αυτή, θεωρείται ότι προτίμησε την εκλογή του στην περιφέρεια στην οποία το κόμμα ή ο συνασπισμός, του οποίου ηγείται, έλαβε τις περισσότερες ψήφους. Για την πλήρωση της έδρας που παραμένει κενή εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 94". Με τις πιο πάνω διατάξεις τίθεται βραχεία προθεσμία στον εκλεγέντα σε δύο εκλογικές περιφέρειες πρόεδρο ή αρχηγό να εκλέγει τη μία από τις δύο αυτές περιφέρειες, αν δε δεν το πράξει, η εκλογή γίνεται με μόνη την πάροδο της προθεσμίας εκ του νόμου, με βάση το σαφές κριτήριο του νόμου δηλ. του αριθμού των ψήφων. Είναι πρόδηλο ότι η βραχεία αυτή προθεσμία τάσσεται, ώστε κατά τη σύγκληση της νέας Βουλής (η οποία κατά την § 3 του άρθρου 41 του Συντάγματος πρέπει να συγκαλείται με το διάταγμα διάλυσης μέσα σε τριάντα ημέρες από τις εκλογές) να έχει εκκαθαρισθεί το θέμα και η Βουλή να ευρίσκεται στην πλήρη σύνθεση της. (Με το π.δ. 268/1996 - ΦΕΚ 194 τ. Α', με το οποίο διαλύθηκε η Βουλή και προκηρύχθηκαν οι εκλογές της 22.9.1996, η Βουλή συγκλήθηκε για την 7 Οκτωβρίου 1996). Για την υποβολή της πιο πάνω δήλωσης στον Πρόεδρο της Βουλής δεν απαιτείται να έχει και κατά την ημέρα της εκλογής την ιδιότητα του αρχηγού του κόμματος εκείνος που ως αρχηγός νομίμως υπέβαλε υποψηφιότητα και νομίμως ανακηρύχθηκε βουλευτής σε δύο εκλογικές περιφέρειες, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν σε προηγούμενη σκέψη, δοθέντος ότι η επιλογή γίνεται πλέον υπό την ιδιότητα του ως βουλευτή (ανακηρυγμένου σε δύο περιφέρειες). Συνεπώς, εγκύρως και εν γένει νομίμως ο καθ' ου, με την υπ' αριθ. ΑΠ 2252/3.10. 1996 με ημερομηνία 3.10.1996 δήλωση του στον Πρόεδρο της Βουλής επέλεξε την εκλογή του στην Α' Εκλογική Περιφέρεια Θεσσαλονίκης, ανεξαρτήτως από το γεγονός ότι είχε ήδη παραιτηθεί από τη θέση του προέδρου του κόμματος της "Νέας Δημοκρατίας", όπως έχει ήδη αναφερθεί, όλα δε όσα αντίθετα προβάλλονται με την κρινόμενη ένσταση πρέπει ν' απορριφθούν ως αβάσιμα. Τα μέλη του δικαστηρίου Γεώργιος Κοκολάκης, Στυλιανός Σαρηβαλάσης, Γεώργιος Σταυρόπουλος, Ευάγγελος Κρουσταλάκης και Προκόπιος Μάκος διατύπωσαν, όμως, τη γνώμη ότι τα ίδια παράπονα του ενισταμένου πρέπει να απορριφθούν με την εξής αιτιολογία: Για την άσκηση του πιο πάνω δικαιώματος επιλογής εκλογικής περιφέρειας, είναι αναγκαίο ο επιλέγων να διατηρεί την ιδιότητα του προέδρου ή αρχηγού του κόμματος κατά την υποβολή της δήλωσης επιλογής προς τον Πρόεδρο της Βουλής. Αν έχει, μετά την εκλογή του, (δηλαδή, μετά το πέρας της εκλογικής διαδικασίας) απωλέσει την ιδιότητα του αυτή, δεν έχει ο ίδιος το δικαίωμα να προβεί στη σχετική δήλωση, αν δε την υποβάλει δεν πρέπει να ληφθεί υπόψη, η δε επιλογή γίνεται, με βάση την πιο πάνω διάταξη της § 5 του άρθρου 93 του π.δ. 92/1994 εκ του νόμου. Συνεπώς, κατά την γνώμη των πιο πάνω μελών του Δικαστηρίου, η μεν δήλωση επιλογής της Α' Εκλογικής Περιφέρειας Θεσσαλονίκης από τον καθ' ου δεν επέφερε αποτέλεσμα, όμως περαιτέρω, ο καθ' ου παρέμεινε βουλευτής της Α' Εκλογικής Περιφέρειας Θεσσαλονίκης, βάσει της μνημονευμένης διατάξεως, δοθέντος ότι στην εκλογική αυτή περιφέρεια το

κόμμα της "Νέας Δημοκρατίας", είχε λάβει τις περισσότερες ψήφους (117.671 έναντι 51.999 στην Εκλογική Περιφέρεια του Νομού Έβρου). Κατ' ακολουθίαν τα σχετικά παράπονα του ενισταμένου έπρεπε, κατά τη γνώμη αυτή, ν' απορριφθούν ως αλυσιτελή.

13. Επειδή, από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 9 § 1 στοιχ. γ' δ', 24, 25 §§ 1, 2, 28 και 16 § 2 του Κώδικα και του άρθρου 117 § 2 εδ. α' του Π.Δ. 92/1994, ειδικότερα δε από τη διάταξη του άρθρου 24 § 1 του Κώδικα, κατά την οποία: "Οι ενστάσεις κατά του κύρους των βουλευτικών εκλογών ασκούνται δι' αιτήσεως προς το Ειδικό Δικαστήριο δια τους εν άρθρο 58 του Συντάγματος αναφερομένους λόγους. Οι εν τη αιτήσει περιλαμβανόμενοι λόγοι ενστάσεως δέον να είναι ειδικοί και (ορισμένοι" και από το άρθρο 117 § 2 περίοδος πρώτη του Π.Δ. 92/1994, σύμφωνα με το οποίο: "Οι λόγοι της ένστασης πρέπει να είναι ειδικοί και ορισμένοι", συνάγεται ότι στην ένσταση πρέπει να αναφέρονται, συγκεκριμένα, όλα τα πραγματικά περιστατικά και οι νομικοί λόγοι που συνιστούν την προβαλλόμενη εκλογική πλημμέλεια, άλλως ο προτεινόμενος, με την ένσταση, λόγος είναι απορριπτός ως αόριστος και ανεπίδεκτος δικαστικής εκτιμήσεως. Η προβολή δε πραγματικών γεγονότων που θεμελιώνουν λόγους ένστασης κατά του κύρους της βουλευτικής εκλογής μπορεί να γίνει παραδεκτός μόνο με το δικόγραφο της ενστάσεως και το δικόγραφο των προσθέτων λόγων εντός της οριζόμενης από τον νόμο προθεσμίας για την άσκηση των δικογράφων αυτών και όχι με τα υπομνήματα (ΑΕΔ 27/1994 πρβλ. ΑΕΔ 69/1985). Ενόψει όσων εκτίθενται πιο πάνω, λόγοι ακύρωσης της εκλογής του καθ' ου, που προβάλλονται το πρώτον με υπομνήματα, πρέπει ν' απορριφθούν ως απαράδεκτοι. Ειδικότερα, πρέπει ν' απορριφθεί, προεχόντως ως απαράδεκτος, ο λόγος "για κατάχρηση εξουσίας ή κατάχρηση δικαιώματος" κατά την επιλογή από τον καθ' ου τόσο των εκλογικών περιφερειών στις οποίες υπέβαλε υποψηφιότητα, όσο και στην επιλογή από τον καθ' ου της συγκεκριμένης βουλευτικής έδρας. Ο λόγος αυτός ακυρώσεως στηρίζεται σε ισχυρισμούς για την προσωπική συμπεριφορά και τους στόχους που επιδίωξε, με τις σχετικές επιλογές του ο καθ' ου, για την οποία τα σχετικά πραγματικά περιστατικά δεν προβλήθηκαν με το κύριο δικόγραφο της ένστασης. Πέραν τούτου και η νομική θεμελίωση των πραγματικών αυτών περιστατικών έγινε το πρώτον με τα υπομνήματα, δοθέντος ότι τα αναφερόμενα στην σελ. 6 επ. της ένστασης υπό στοιχ. δ', κατά τα οποία η δυνατότητα που παρέχεται στις διατάξεις των άρθρων 32 § 2 περίοδος δεύτερη και 34 § 3 περίοδος δεύτερη του π.δ. 92/1994, μπορεί να οδηγήσει σε "κατάχρηση εξουσίας ή καταχρηστική άσκηση δικαιώματος", και τα οποία έχουν ήδη παρατεθεί σε προηγούμενη σκέψη, αποτελούν, όπως είναι πρόδηλο, νομικό επιχείρημα, μαζί με τα υπόλοιπα υπό στοιχ. α', β', και γ' επιχειρήματα, προς υποστήριξη της αντισυνταγματικότητας των μνημονευμένων διατάξεων και δεν συνδέονται ειδικώς με τον καθ' ου.